

► **Registre** ► Tres burots (espècie de duaners municipals) comproven que una dona no entra aliments a Barcelona sense pagar taxes. La de burot, o madrona, va ser la primera feina municipal per a dones.

Dones de Barcelona

Un llibre recopila històries de dones reals o de llegenda entre els segles IV i XIX **≡ L'autora** proposa sis itineraris per Ciutat Vella

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

L'escriptora i editora Elisenda Albertí explica que Barcelona és plena de places, de carrers, de plaques i de monuments que rememoren el passat. «**Gairebé sempre es refereixen a homes, mentre que les dones, actives i essencials en tots els temps, queden amagades sota el teló de l'oblit. Són els homes els que han escrit la història.**» Aquesta certesa la va portar a desenterrar les empremtes d'aquelles heroïnes, reals o imaginàries, que aconseguïen destacar malgrat totes les dificultats.

«**En vida, aquelles dones no van ser ni tan invisibles ni tan silencioses com ha deixat escrit la història. Per això les reivindico amb tota la seva diversitat,**» explica Albertí, que publica *Dones de Barcelona. Històries i llegendes barcelonines des del segle IV fins al XIX* (Orígens). Aborda llargs anys durant els quals les dones van ser pràcticament anul·lades de les cròniques històriques. «**Volia rescatar les seves veus,**» assenvala l'autora.

cader pretenia robar l'honor.

Per atraure la curiositat, Albertí planteja una sèrie de preguntes: ¿Quina dona dóna nom al carrer de la Canuda? ¿En quin carrer es va obrir la primera agència matrimonial? «**En el fons, tota llegenda amaga una mica de veritat,**» assegura. La

LA CONCLUSIÓ

«En vida, aquelles dones no van ser ni tan invisibles ni tan silencioses com ha deixat escrit la història», diu l'autora

EL NOMENCLÀTOR

La Canuda que dóna nom al carrer podria ser la dona pobre d'un home adinerat i prematurament canós

versions sobre la dona que dóna nom al carrer de la Canuda, documentada el 1446. La més romàntica explica que el jove hereu d'una rica família es va enamorar boja de l'airosa i esvelta criada. Va anar a demanar la seva mà al pare d'ella, que li va denegar el permís per casar-se amb la seva filla. El motiu que li va donar el que ell pretenia com a sogre va ser que «**la dona pobre que contrau núpcies amb un home adinerat queda lligada i sotmesa de per vida al seu marit.**» El pretendent no es va donar per vençut. Va recórrer a un notari i va cedir la meitat més un cèntim de la seva fortuna a Canuda, que va ser reconeguda com una gran dama per la seva noblesa i honestedat. La segona història ja no és de color rosa, ja que assegura que es deia Canuda per ser la dona d'un home prematurament canós.

Dones de Barcelona revela qui podien ser les primeres funcionàries municipals. Des de l'edat mitjana i fins ben entrat el segle XX, uns fun-